

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

نویسنده: کریگ موری

برگردان: مجله جنوب جهانی

فرستنده: طاهر باختری

۲۲ می ۲۰۲۵

چگونه ام آی ۵ و بی بی سی مخاطبان خود را احمق فرض می کنند

توطئه‌های تروریستی ساختگی ام آی پنج

در دوران «جنگ علیه تروریسم»، سرویس‌های امنیتی بریتانیا چندین توطئه تروریستی ساختگی را جعل کردند. به عنوان مثال، بمب‌گذاری عید پاک ۲۰۰۹ در منچستر، که تمام صفحات اول روزنامه‌ها را به خود اختصاص داد. گوردون براون، نخست‌وزیر وقت، آن را یک «توطئه تروریستی بسیار بزرگ» توصیف کرد. این یک دروغ تمام‌عیار بود، هیچ‌کس محکوم نشد و در نهایت فاش شد که «ماده ساخت بمب» که پولیس از آشپزخانه‌ها مصادره کرده بود، شکر بود – آن هم به میزان عادی.

توطئه بزرگ ریسین در سال ۲۰۰۳ نیز به آشپزخانه‌ها مرتبط بود، و رسانه‌هایی که با تیتروهای وحشتناک از کشف ریسین خبر دادند، بعداً زحمت نکشیدند گزارش دهند که مقادیری که پولیس اعلام کرده بود کشف کرده است، در واقع به قدری ناچیز و غیرقابل تشخیص بود که ممکن است در هر آشپزخانه‌ای یافت شود.

هدف، تبلیغات بود، همه برای دامن زدن به اسلام‌هراسی جهت توجیه تخریب افغانستان، عراق و لیبیا توسط غرب. زمانی که حمله به آرنا منچستر سرانجام رخ داد، مشخص شد که MI5 حامی عامل حمله بوده و متهم و پدرش توسط نیروهای مسلح بریتانیا از لیبیا منتقل شده بودند. حمایت از تروریسم در خارج، تقریباً همیشه منجر به بازگشت آن به داخل کشور می‌شود.

تبلیغات اکنون دوباره در حال شدت گرفتن است تا اسلام‌هراسی را ترویج دهد؛ اسلام‌هراسی که هدفش جلب حمایت عمومی در بریتانیا برای نسل‌کشی در غزه و حمله قریب‌الوقوع به ایران است.

کن مک‌کالوم، رئیس MI5، احتمالاً پرکارترین و مداوم‌ترین دروغگوی تاریخ خدمات عمومی بریتانیا است. دروغ‌های او هنوز منجر به مرگ‌هائی نشده است که الیستر کمپیل مسبب آن بود، اما به مک‌کالوم زمان بدهید تا تکرارهای گوبلزگونه‌اش به نتیجه برسد. مک‌کالوم نسبت به یک ربع قرن پیش، با ظاهری رسانه‌ئی بسیار مطیع‌تر کار می‌کند. باید به خودم یادآوری کنم که خشم مداوم من از نابودی میلیون‌ها انسان بسیار واقعی و عادی در خاورمیانه از سال ۲۰۰۳ به بعد، برای تأمین هیدروکربن‌ها برای مردان ثروتمند و شرور و بر اساس دروغ‌های محض درباره سلاح‌های عراقی، چیزی بسیار زنده و اساسی برای من است، اما دانشجوی متوسط دانشگاه در آن زمان حتی به دنیا نیامده بود. اسطوره «غرب خوب» به طور مداوم خود را بازتولید می‌کند. رسانه‌ها در یک فرآیند فرسایش مداوم و طولانی‌مدت حقیقت، حواس را پرت کرده و مبهم‌گویی می‌کنند؛ و سوسه‌انگیز است که باور کنیم نسل‌کشی در غزه، وجدان عمومی را بیدار کرده است که ممکن است یک گسست تاریخی در سیستم باشد. اما دسترسی به اخبار واقعی از غزه در حال حاضر دشوارتر می‌شود. با گشتار بی‌شمار خبرنگار شهروند و خفگی اینترنت در غزه، تصاویر کمتری در دسترس است.

سرکوب حساب‌های حامی فلسطین در رسانه‌های اجتماعی و تقویت گسترده حساب‌های صهیونیستی، با آزار و اذیت سیستماتیک دولتی صداها را حامی فلسطین تقویت می‌شود.

حتی در حالی که وزیر اسرائیلی علناً نسل‌کشی و پاکسازی قومی غزه را اعلام می‌کند، وزیر اروپائی همچنان آن را انکار می‌کند. من به سخنرانی بزرگ هارولد پینتر برای دریافت جایزه نوبلش، به ویژه در مورد دروغ‌ها و جنایات جنگ عراق، به یاد می‌آورم:

این واقعیت قدرت است. قدرت نیازی به توجیه خود ندارد. قدرت هر کاری که می‌خواهد انجام می‌دهد، و از بقیه جهان انتظار می‌رود آن را بپذیرند.

اما واقعیت دیگری نیز وجود دارد، واقعیتی که بندرت گزارش می‌شود. واقعیت مقاومت. واقعیت مردمی که از پذیرش دروغ‌ها امتناع می‌ورزند، که از سکوت امتناع می‌ورزند. در هر کشوری که ایالات متحده مداخله کرده است، مردمی بوده‌اند که مقاومت کرده‌اند – نه فقط با سلاح، بلکه با کلمات، با ایده‌ها، با شجاعت.

این صداها اغلب توسط رسانه‌های غربی نادیده گرفته می‌شوند، که ترجیح می‌دهند بر روایت نیکوکاری امریکا تمرکز کنند. اما آن‌ها وجود دارند و در حال رشد هستند. از امریکای لاتین تا خاورمیانه، مردم در برابر امپریالیسم، استثمار و دروغ ایستاده‌اند.

ما هنوز ایستاده‌ایم، اما دروغ‌ها همچنان در حال انتشار اند، استثمار همچنان ادامه دارد و قتل همچنان انجام می‌گیرد. حالا بیائید به کن مک‌کالوم، مبلغ اصلی تبلیغات، و توطئه جدید و ساختگی او بازگردیم. این یک توطئه بزرگ است – بزرگترین هشدار تروریستی ترویج‌شده توسط دولت در بیست سال اخیر.

طبق معمول، هیچ شواهد واقعی در کار نیست. این متن تبلیغاتی مستقیم از گاردین به طور تصادفی همین موضوع را روشن می‌کند:

البته، ممکن است اسلحه‌هائی که پولیس به دنبالشان است، به طور معجزه‌آسا زیر تخت پیدا شوند. به یاد دارم که پس از مرگ داون استورجس بیچاره، خانه چارلی رولی را جست و جو کردند. پولیس به مدت پنج روز در خانه به دنبال یک

شیشه کوچک مایع گشت و هیچ شانس نداشت. سپس به طرز شگفت‌آوری مشخص شد که بطری عطر تمام مدت در دید کامل روی پیشخوان آشپزخانه قرار داشته است!

آن بطری عطر واضحاً ویژگی‌های معجزه‌آسا داشت و می‌توانست هر زمان که می‌خواست ظاهر و ناپدید شود، زیرا بیش از سه ماه نیز به طور ناشناخته در سطل اهدای کمک‌های خیریه که به طور منظم خالی می‌شد، قرار گرفته بود. گمان می‌کنم در جست و جوی فعلی نیز ممکن است یک آرپی‌جی زیر مبل ظاهر شود؛ وقتی پای پولیس و سرویس‌های امنیتی بریتانیا در میان باشد، قوانین فزیک اغلب به حالت تعلیق در می‌آیند. طبق معمول، «پنج نقشه توطئه» کن مک‌کالوم در سال گذشته به هیچ محکومیتی یا در واقع شواهدی منجر نشده بود، و در واقع این ادعا برای مک‌کالوم – که ادعا کرده MI5 از سال ۲۰۲۲ «بیست توطئه» را خنثی کرده – ادعای کوچکی بود. حتی این هم رکورد او نبود.

مک‌کالوم مرا به یاد مردی می‌اندازد که در پارک سنت جیمز راه می‌رود و کش‌های لاستیکی پخش می‌کند «تافیل‌ها را از آدم‌ها که در پارک نشسته بودند دور نگه دارد». وقتی به او می‌گویند بابا اصلاً فیلی وجود ندارد، می‌گوید: «دیدید کشتهای من، جواب می‌دهد، نه؟» مک‌کالوم نیز به همین ترتیب مقادیر زیادی از توطئه‌های تروریسم ایرانی را دور نگه داشته است.

اما، به طور غیرعادی، در سال ۲۰۲۳ یکی از «توطئه‌های ایرانی» تخیلی مک‌کالوم به محکومیت واقعی منجر شد، و من می‌خواهم به این مورد به عنوان پنجره‌ای به روان پیچیده سرویس‌های امنیتی نگاه کنید. در میان انبوه کانال‌های رسانه‌ای، ایران اینترنشنال احتمالاً مشکوک‌ترین کانال رسانه‌ای در جهان است. این یک عملیات فارسی‌زبان خاص با بودجه عربستان سعودی است که به آن دسته از ایرانیانی خدمت می‌کند که از اسرائیل، از بازگرداندن شاه، و از عربستان سعودی حمایت می‌کنند. همانطور که گفتم، بسیار خاص است.

با این حال، این عملیات رسانه‌ای کوچک با سرمایه‌گذاری یک چهارم میلیارد دلاری عربستان سعودی راه‌اندازی شد. بله، درست خواندید، ۲۵۰ میلیون دلار. این که تمام آن پول واقعاً کجا رفت، یک سؤال جالب است. شایعات پایداری در مورد پولشویی و ارتباط با جرایم سازمان‌یافته اروپای شرقی وجود داشته است.

پس از قتل جمال خاشقجی، دوره کوتاهی وجود داشت که رسانه‌های بریتانیا چیزهای ناخوشایندی در مورد سعودی‌ها منتشر می‌کردند. در آن فرصت کوتاه، این مقاله در گاردین منتشر شد.

ایران اینترنشنال، شاید تعجب‌آور نباشد، به طور خاص از یک سازمان تروریستی سنی عرب که در ایران فعالیت می‌کند، حمایت می‌کند: «جنبش مبارزه عربی برای آزادی اهواز» – ASMLA. این یک گروه قوم‌گرای سنی است که برای جدایی برخی مناطق عرب‌نشین جنوب ایران از دولت عمدتاً فارسی و شیعه، مبارزه مسلحانه انجام می‌دهد. «جنبش مبارزه عربی برای آزادی اهواز» دقیقاً همان حامیان پنهان را دارد که تحریر الشام در سوریه: یعنی عربستان سعودی و کشورهای حاشیه خلیج فارس، اسرائیل و سرویس‌های امنیتی غربی.

در سپتامبر ۲۰۱۸، «جنبش مبارزه عربی برای آزادی اهواز» حمله‌ای را در اهواز انجام داد که منجر به کشته شدن بیش از ۶۰ نفر شد (داعش نیز مسئولیت حمله را بر عهده گرفت، اما این دو سازمان با هم مرتبط هستند). ایران اینترنشنال مصاحبه‌ای با سخنگوی «جنبش مبارزه عربی برای آزادی اهواز» پخش کرد که به طور قطع از «جنبش مبارزه عربی برای آزادی اهواز» حمایت می‌کرد، و او در آن بر حق «جنبش مبارزه عربی برای آزادی اهواز» برای مقاومت مسلحانه پافشاری کرد و به طور خاص مسئولیت حمله را به عنوان یک پیروزی بر عهده گرفت.

در عصری که فعالان غربی به طور معمول به دلیل حمایت از «تروریسم» در صورت مخالفت با نسل‌کشی غزه دستگیر می‌شوند، ممکن است تصور کنید که ایران اینترنشنال جرمی مرتکب شده باشد. اما حمایت از تروریست‌های مورد حمایت غرب و عربستان سعودی نه تنها تحمل می‌شود، بلکه سیاست رسمی دولت بریتانیا است، و در پاسخ به شکایات انجام شده، آفکام کشف کرد که ایران اینترنشنال حق مصاحبه با مدافع تروریسم مقبول غرب را دارد.

پس این چه ربطی به تنها محکومیت از تمام توطئه‌های تروریستی ادعائی کن م‌ک‌الوم دارد؟

کسی از ایران اینترنشنال به جرم تجلیل از تروریسم محکوم شده، درست است؟

خودتان را دست نیندازید. ایران اینترنشنال حامی سعودی‌ها و اسرائیل است، و در دسامبر ۲۰۲۳ یک دفتر مرکزی دوم در واشنگتن دی.سی با بودجه اضافی سیا افتتاح کرد. به یاد داشته باشید آنها در یک جبهه با تحریرالشام هستند. ایران اینترنشنال در اینجا «قربانی تروریسم» است.

محکومیت طبق قانون تروریسم برای عکس گرفتن از ساختمان مرکزی ایران اینترنشنال در چیسویک بود. در دسامبر ۲۰۲۳، م‌گومد-حسین دوفتایف، یک چچنی با تابعیت اتریش، به سه و نیم سال زندان محکوم شد به دلیل عکس گرفتن از ساختمان مرکزی ایران اینترنشنال در چیسویک، که به عنوان آمادگی برای یک اقدام تروریستی تلقی شد.

موضوع مهم اینجاست: هیچ مدرکی از هر نوعی در دادگاه مبنی بر ارتباط بین دوفتایف و ایران ارائه نشد. هیچ چیز در تیلفون او و هیچ چیز از طریق نظارت وجود نداشت. او با هیچ ایرانی صحبت نکرده بود و نامی از ایران نبرده بود.

دادستانی استدلال کرد – و من با شما شوخی نمی‌کنم – که دوفتایف چچنی است، چچن که در روسیه است، که از نظر ژئوپلیتیکی متحد ایران است، و بنابراین او احتمالاً از طرف ایران عمل می‌کرده است. همین بود. واقعاً همین بود. این استدلال فوق‌العاده به هر حال یک ادعای دور از ذهن است و در ضمن چندین عامل فردی را نادیده می‌گیرد. دوتائف یک سنی است، بنابراین با ایران همسو نیست. او قطعاً یکی از آن چچنی‌هایی نیست که با روسیه متحد شده‌اند. خانواده‌اش به عنوان پناهنده از جنگ استقلال چچن وارد اتریش شدند و او یک ملی‌گرای ضد روسی چچن و شهروند اتریش است. او هنگام دستگیری به دلیل عکاسی از ساختمان، لباس‌های مربوط به استقلال چچن را به تن داشت.

استدلال دادستانی مبنی بر این که دوتائف به دلیل ارتباط روسیه با ایران باید برای ایران کار کند، کاملاً بی‌معنی و پرت و پلا است. اما این با روایت رسمی ضد ایرانی که به ما خورانده می‌شود، مطابقت دارد و به خورد هیأت منصفه داده شد.

ممکن است اضافه کنم که شواهد مبنی بر این که دوتائف واقعاً برای مقاصد پنهانی مشغول شناسایی مکان بود، بسیار قوی بود و من به آن شکی ندارم. اما هیچ مدرکی از هر نوعی وجود نداشت که نشان دهد این کار برای ایران یا برای تروریسم، آنطور که دادستانی ادعا کرده بود، انجام شده است. حکم منتشر نشده است، به همین دلیل من آن را لینک نمی‌کنم.

این تنها محکومیت برای تروریسم ایرانی در میان تمام ادعاهای دروغین م‌ک‌الوم است – و در آن هیچ ارتباطی با ایران نشان داده نشده است.

این موضوع من را به تنها دستگیری واقعی دیگر – البته هنوز محکومیت نه، تا این هفته – در تمام توطئه‌های به اصطلاح تروریستی م‌ک‌الوم می‌رساند. دو جوان رومانیایی از بخارست به لندن به دلیل چاقو زدن به پای کارمند... بله، درست حدس زدید، ایران اینترنشنال، مسترد شدند.

ناندیتو بادیا، ۱۹ ساله و جورج استانا، ۲۳ ساله، به دلیل چاقو زدن به مجری ایران اینترنشنال، آقای پوریا زراعتی در لندن دستگیر شدند. این حمله توسط دوربین‌های مدار بسته ضبط شده بود.

اکنون، شاید به خاطر داشته باشید که در ابتداء گفتم ارتباطاتی بین امور مالی مشکوک ایران اینترنشنال و جرایم سازمان‌یافته اروپای شرقی وجود دارد؟ خب، داستانی که از بخارست گزارش شده این است که متهمان به چاقو زدن به زراعتی اعتراف می‌کنند اما می‌گویند این تنها هشداری در رابطه با یک بدهی مالی زراعتی به طلبکارش بوده است. که، وقتی به آن فکر می‌کنید، بسیار منطقی‌تر به نظر می‌رسد. دوربین‌های مدار بسته نشان می‌دهد که مهاجمان می‌توانستند قربانی را بکشند، اما به جای آن او را از ناحیه پا چاقو زدند. این نمونه یک هشدار گانگستری است، نه یک عملیات دولتی.

این تصور که ایران جوانان رومانیایی را برای زخمی کردن جزئی افراد استخدام می‌کند، بی‌معنی است. علاوه بر این، آیا روایت «اختلاف مالی» در مورد دوتائف، که هیچ ارتباطی با ایران نداشت، بی‌نهایت منطقی‌تر نیست؟ سناریوی گانگستری کاملاً توضیح می‌دهد که چرا او دهانش را درباره این که واقعاً چه کسی او را استخدام کرده و چه کار می‌کرده، حتی به قیمت یک حکم «تروریسم» سخت‌تر، محکم بسته نگه داشته است.

بنابراین، این تمام شواهد ملموس، یا فقدان آن، در مورد توطئه‌های تروریستی متعدد مک‌کالوم است. البته، این اکنون با این روایت جدید و هیجان‌انگیز درباره حمله برنامه‌ریزی شده ایران به سفارت اسرائیل در لندن تقویت می‌شود. با پیشروی نسل‌کشی غزه، می‌توان مقاله‌ای طولانی درباره اخلاقیات حمله به سفارت اسرائیل (و اسرائیل در حمله به اماکن دیپلماتیک سایر کشورها هرگز از خود خویش‌نمایی نشان نداده است، اما من از آن صرف‌نظر می‌کنم زیرا به مورد فعلی مربوط نیست) نوشت.

باید پرسید: «به نفع کیست؟». ایران خویش‌نمایی فوق‌العاده‌ای در اجتناب از کشیده شدن به یک جنگ گسترده بر سر غزه در مواجهه با حملات مداوم نشان داده و در میانه یک روند مذاکره پرتشنج بر سر برنامه هسته‌ای خود است. این ایده که در این لحظه، ایران به سفارت اسرائیل در لندن حمله کند، جنون‌آمیز است.

با این حال، این روایت بشدت به نفع منافع بریتانیا است، زیرا حمایت از نسل‌کشی در غزه بیشتر کاهش می‌یابد، به ویژه در میان حامیان حزب کارگر و البته چنین حمله‌ای، یا حتی ادعای یک حمله برنامه‌ریزی شده، روایت دائمی قربانی بودن اسرائیل را نیز تقویت می‌کند. ترتیب دادن این توطئه ساختگی توسط MIS در حال حاضر کاملاً قابل پیش‌بینی است؛ در واقع من از زمان آغاز نسل‌کشی، عملیات پرچم دروغین را پیش‌بینی کرده‌ام. حدس من این است که احتمالاً یک عملیات تحریک‌کننده در پس این ماجرا وجود دارد، جایی که چند جوان بیچاره به دام افتاده‌اند تا با اظهارات وحشیانه یا یک طرح فانتزی موافقت کنند. متناوباً، طبق معمول ثابت خواهد شد که این یک اختراع تبلیغاتی کامل برای تأثیرگذاری بر افکار عمومی در یک لحظه کلیدی است.

شایان ذکر است که ایالات متحده در این چند روز اخیر، چهار بمبافکن B-52 و شش بمبافکن B-2 را در دیه‌گو گارسیا متمرکز کرده است. این یک تمرکز بسیار نادر است و نشان‌دهنده آمادگی برای یک عملیات بزرگ است؛ ایران محتمل‌ترین هدف است. این نوع نیرو بسیار بیشتر از هر چیزی است که تاکنون علیه یمن مستقر شده است. این تبلیغات ضد ایرانی در حال حاضر بی‌هدف تشدید نمی‌شود.

*****

ام آ آی پنج ما را احمق می‌پندارد

کرگ موری

خنده من را تصور کنید وقتی تیتر صفحه اول خبری درباره یک «توطئه جدید ایرانی» که توسط MI5 با جزئیاتی مانند انبارهای اسلحه و حملات به سفارت اسرائیل و وایت‌هال همراه شده بود، در نهایت به یک «عملیات نظارتی» ساختگی دیگر علیه ایران اینترنت‌شنال تبدیل شد؛ یک «شرکت رسانه‌ای» که از حسابدار آل کاپون هم مشکوک‌تر است. بی‌بی‌سی همچنان این خبر را به عنوان دومین خبر اصلی شنبه با عنوان «کشف توطئه ترور ایران» پوشش داد. سه نفر متهم شده و پیش از جلسه دادگاه در ۶ جون در اولد بیلی، با قرار وثیقه آزاد شدند.

این نمونه دیگری از به کارگیری قوانین جدید و ظالمانه بریتانیا، یعنی «قانون امنیت ملی ۲۰۲۳» است که به صراحت فاشیستی است. طبق این قانون، جمع‌آوری اطلاعات، چه محرمانه و چه غیرمحرمانه، به عنوان «مشارکت در رفتاری که احتمالاً به یک سرویس اطلاعاتی خارجی کمک می‌کند» جرم محسوب می‌شود.

این یک معیاری فوق‌العاده سطح پائین است؛ دادستان‌ها نیازی به اثبات هیچ گونه تماس واقعی با یک قدرت متخاصم ندارند. بنابراین، اگر از خیابان داونینگ عکس بگیرید، همان‌طور که بسیاری از گردشگران انجام می‌دهند، این می‌تواند یک جرم باشد، زیرا ممکن است برای «تروریست‌های» ایرانی غیرموجود یا دیگران «مفید» باشد. ما قبلاً یک نفر را به دلیل عکس گرفتن از ایران اینترنت‌شنال زندانی کرده‌ایم، در حالی که هیچ مدرکی دال بر ارتباط او با ایران وجود نداشت.

یک نفر به نام مصطفی سپاهوند نیز به «تحقیق با استفاده از منابع عمومی» با هدف ارتکاب خشونت متهم شده است. باز هم، معیار بشدت پائین است؛ نیازی به اثبات برنامه‌های واقعی برای ارتکاب خشونت نیست. شخصاً من با زندانی کردن افراد قبل از ارتکاب جرم، صرفاً بر این اساس که ممکن است جرمی مرتکب شوند، مشکل دارم. این نوع پیشگیری، به یک معنا، قطعاً کارساز است. برای مثال، اگر کل جمعیت را زندانی کنید، بدون شک هیچ جرمی، جز جرایم ارتكابی در زندان، رخ نخواهد داد. اما من اتهامات مربوط به فکر کردن درباره یک حمله تروریستی، بدون هیچ مدرکی دال بر این که چنین فکری به کسی منتقل شده باشد، را بسیار فراتر از حد می‌دانم. لطفاً مقاله اخیر من را که به طور عمیق به کلاهبرداری MI5 در مورد ایران اینترنت‌شنال پرداخته است، بخوانید. (مقاله اولی در همین نگاشته) یک روایت «تروریسم ایرانی در بریتانیا» در حال شکل‌گیری است تا دخالت بریتانیا را در حمله‌ای احتمالی امریکا/اسرائیل به ایران توجیه کند. انتظار نداشتیم MI5 بلافاصله دوباره همان کلاهبرداری را تکرار کند.

در مورد مقالاتی که فوراً صحتشان ثابت می‌شود، عده‌ای داستان من را که یک ماه پیش از یک منبع در وزارت خارجه دریافت کرده بودم، مبنی بر این که الجولانی سال آینده در ازای لغو تحریم‌ها، اسرائیل را به رسمیت خواهد شناخت، زیر سؤال بردند. سه هفته بعد، ترمپ لغو تحریم‌ها را اعلام کرد و با الجولانی دیدار کرد. من معتقدم این وبلاگ همچنان نقش واقعاً مفیدی در توضیح آنچه پشت پرده اتفاق می‌افتد، آنچه رسانه‌های جریان اصلی به شما نمی‌گویند، ایفا می‌کند.